

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 263. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_269-txt-shoot-idm11147.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

108 Ja, kiære, danske Broder-Aand
 Med Æols-Harpen i det fromme Hjerte!
 Vil andre Skjalde end forsmaa den Haand
 Jeg rækker dem i Skin af Danmarks Kierte,
 Du vil det ei, om end din Muse blye
 Sit Blik fordølger under Gaade-Sløret
 For Verdens Øine, og bortvender Øret,
 Fra Saga-Valens høie Vaabengnye.
 Gak trøstig kun med Gud i Trylle-Skoven!
 Sænk med Hans Leide dig kun dybt i Voven!
 Gak under Slør af Himlens Fugle-Vinger!
 Udsiung kun from hvad sødt i Hiertet klinger!
 Udsend i Verden kun som Eventyr
 De dybe Kvad om Blomst og Fugl og Dyr!
 Men vogt dig vel for Verdens Tryllelyst!
 Og klyng dig fast til *Sandheds* rene Bryst!
 Til *Hans* som blev i Fattigdom vor Lige,
 For os med Himlens Dressel at berige!
 264 Til Guds Eenbaarne, til den Helt saa stærk
 Der Ene Faderens Forløsnings-Værk
 Ved Kiærlighedens Gaadekraft fuldkommer
 Som Verdens Frelser og som Verdens Dommer!
 Klyng Dig til Ham i from og barnlig Troe!
 Da skal Hans Aand i Hierte-Templet boe,
 Og luende paa Æols-Harpen aande,
 Saa den udtoner Kreaturets Vaande,
 Saa den udtoner Fangenskabets Gaade
 Og Haabet om Forløsning ved Guds Naade,
 Som er forjættet i *al Sandheds Bog*,
 Om Frihed fra Forfængeligheds Aag,
 Naar Herren løser Støvets mørke Belte,
 Naar Himle vige, Elementer smelte,
 Naar Verden, *igientfødt* for Aandens Sands
Forklaret deler *Christi Legems* Glands.
 Du lyver ei, naar *Sandhed* du adlyder
 Om og du klæder den i mystisk Billed-Flor,
 Jeg lyver ei, naar jeg din Sang udtyder
 Med Saga-Staven efter *Sandheds* Ord;
 I samme Aand vi Herrens Komme haabe,
 Forenede vi vil i Ørken raabe,
 Og jublende det Underbarn bebude
 Hvis Glands vi skimte giennem Støvets Rude,
 265 Hvis *Rørelse* alt under Moder-Hierte
 I dit forkynder sig saa underlig,
 Hvis Lignelse afbilder sig for mig
 Paa Sagas Skiold i Skin af Ordets Kierte.
 Ja, vist vor Moder føde skal den Helt,
 Der paa Guldmanken, som din Viduvelts ^{*}Guldmanke (Gullintop) er Navnet paa
Heimdals Hest, *Løve*manke paa Viduvelts..
 I Pagt med hver hensovet Herrens Kæmpe
 Skal Mørkets Overmod i Verden dæmpe.
 Vist er *Christella* det af alle Navne,
 Vor gamle Moder skulde nødigst savne,
 Vist er det, at i dunkle Oldtids Dage
 Hun kaarede en *Bruno* til sin Mage ^{*}Man komme ihu at efter Saxo kaldte *Odin* sig
 Bruno, der han skuffede Danmarks Harald Hildetand, og han er mig *Benno.*,
 At Gjallar-Hornets underlige Toner
 Gienlød i Field og Hov og Skovens Kroner,
 At Høvdinger med underfulde Kaar
 Christella giæstede paa Leiregaard,
 Og beilede med brændende Attraa
 Til hendes vennehulde Døttre smaa,
 Og foer saa med dem ind i dunkle Skove,
 266 Til høien Hald og til den dybe Vove,
 Hvor Man vemodelig dem hørde siunge
 I Nattens Tavshed med den *Danske Tunge*.

Og til os toner med en sælsom Klang
Ufattet end Christellas Klagesang*—Hvo hørde Saxo uden at høre den?.